

Сборник съдебна практика

Дело C-529/13

Georg Felber
срещу
Bundesministerin für Unterricht, Kunst und Kultur

(Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof)

„Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграфи 1 и 2 — Разлика в третирането на основание възраст — Държавна служба — Пенсионна схема — Национална правна уредба, съгласно която зачитането на периодите на обучение отпреди навършване на 18-годишна възраст е изключено“

Резюме — Решение на Съда (втори състав) от 21 януари 2015 г.

1. *Социална политика — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78 — Приложно поле — Пенсия — Бъдеща придобивка в пари, плащана от работодателя на държавните служители за техния труд — Включване*

(член 157, параграф 2 ДФЕС; съображение 13, член 3, параграф 1, буква в) и параграф 3 от Директива 2000/78 на Съвета)

2. *Социална политика — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78 — Национална правна уредба, която предвижда разлики в третирането на основание възраст — Изключване на зачитането на периоди на обучение на държавен служител отпреди навършване на 18-годишна възраст с оглед на предоставянето на право на пенсия и изчисляването на размера на пенсията му — Обосновка, изведена от преследването на законосъобразна цел, свързана с политиката по заетостта и пазара на труда — Подходящо средство за постигането на тази цел*

(член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 на Съвета)

1. Директива 2000/78 за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува — в светлината на член 3, параграф 1, буква в) и параграф 3 във връзка със съображение 13 от нея — в смисъл, че нейното приложно поле не обхваща схемите за социално осигуряване и социална закрила, придобивките по които не се приравняват на заплащане по смисъла на този термин за целите на член 157, параграф 2 ДФЕС.

Под понятието „заплащане“ по смисъла на член 157, параграф 2 ДФЕС се разбират всички настоящи и бъдещи придобивки в пари или в натура, при положение че същите са предоставени, включително непряко, от работодателя на работника за неговия труд.

Размерът на пенсията зависи от периодите на служба и от предхождания ги стаж за пенсиониране, както и от заплащането, което е получавал държавният служител. Пенсията представлява бъдещо парично плащане на работодателя към служителите му като пряка последица от трудовото им правоотношение. Националното право разглежда тази пенсия като заплащане, което продължава да бъде превеждано в рамките на служебно правоотношение, продължаващо след пенсионирането на държавния служител. Следователно посочената пенсия представлява заплащане по смисъла на член 157, параграф 2 ДФЕС.

(вж. точки 20, 21 и 23)

2. Член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която зачитането на периоди на обучение на държавен служител отпреди навършване на 18-годишна възраст, с оглед на предоставянето на право на пенсия и изчисляването на размера на пенсията му, е изключено, доколкото, от една страна, тази уредба е обективно и обосновано оправдана от законосъобразна цел, свързана с политиката по заетостта и пазара на труда, и от друга страна, представлява необходимо и подходящо средство за постигането на тази цел.

Всъщност, дори горепосочената уредба да въвежда разлика в третирането, основана пряко на критерия за възраст по смисъла на член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Директива 2000/78, тази разлика в третирането все пак би могла да бъде обоснована съгласно член 6, параграф 1 от същата директива.

В това отношение следва да се отбележи, че изключването на зачитането на периодите на училищно образование отпреди навършване на 18-годишна възраст може да постигне законосъобразната цел да се следва политика на заетост, която дава възможност на всички включени в пенсионната схема на държавните служители лица да започнат да внасят вноски на една и съща възраст, да придобият правото да получават пълна пенсия и така да се гарантира равно третиране на държавните служители.

В допълнение, посочената по-горе национална правна уредба се оказва съгласувана с обосновката при изчисляването на пенсията да се изключат периодите, през които заинтересованото лице не внася вноски по пенсионната схема.

При това положение с оглед на широката свобода на преценка, призната на държавите членки не само при избора на конкретна цел в областта на социалната политика и политиката по заетостта, но и при определянето на мерките, които могат да я осъществят, мярка като гореспоменатата е подходяща за постигането на изтъкнатата по-горе цел и не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(вж. точки 27, 28, 35, 37, 39 и 40 и диспозитива)